

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 28. maj 2021
(OR. en)

9052/21

**Interinstitutionel sag:
2020/0353(COD)**

ENV 333
ENT 91
MI 380
IND 155
ENER 249
CODEC 748

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Komm. dok. nr.: 13944/20 + ADD 1

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020
- Situationsrapport

Med henblik på miljøministrenes samling den 10. juni 2021 følger hermed til delegationerne en situationsrapport, som formandskabet har udarbejdet.

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020

Situationsrapport

Miljørådet, den 10. juni 2021

I. INDLEDNING

Den 10. december 2020 vedtog Kommissionen forslaget til forordning om batterier og udtjente batterier med henblik på at erstatte det nuværende batteridirektiv. Forslaget har til formål at modernisere EU's lovgivningsramme for batterier i lyset af den øgede efterspørgsel efter batteriudvikling og -produktion.

Kommissionens forslag er baseret på artikel 114 i TEUF.

Kommissionen identificerer som forslagets hovedmålsætninger: at styrke det indre markeds funktion, at fremme en cirkulær økonomi og at reducere de miljømæssige og sociale virkninger i alle faser af batteriernes livscyklus.

Det er en integreret del af delmålene i den europæiske grønne pagt og bygger på Kommissionens initiativer såsom den strategiske handlingsplan for batterier, den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi, den nye industristrategi for Europa og strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet. Forslaget kommer desuden efter evalueringen af det nuværende batteridirektiv, der blev offentliggjort i april 2019. I den forbindelse foreslår Kommissionen én enkelt forordning, der dækker batteriernes livscyklus i sin helhed, og som fastsætter:

- bæredygtigheds- og sikkerhedskrav såsom regler om CO₂-fodafttryk, mindsteniveauet af genvundet indhold, kriterier for ydeevne og holdbarhed og sikkerhedsparametre,
- mærknings- og oplysningskrav såsom opbevaring af oplysninger om bæredygtighed og data om batteriers sundhedstilstand og forventede levetid,

- bestemmelser om bortskaffelse såsom krav om udvidet producentansvar, tilrettelæggelse af og mål for indsamling af udtjente batterier, genvindingseffektivitet og materialegenvinding,
- erhvervsdrivendes forpligtelser vedrørende håndhævelse af produktkrav og due diligence-ordninger,
- elektronisk system til udveksling af oplysninger og indførelse af batteripasset,
- obligatoriske grønne offentlige indkøb,
- andre bestemmelser, der har til formål at lette håndhævelsen, regler om overensstemmelsesvurdering, notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer, markedsovervågning og økonomiske instrumenter.

Den foreslåede forordning består af 79 artikler og 14 bilag og lægger op til mere end 30 afledte retsakter.

Efter Formandskonferencens afgørelse af 29. april 2021 er det udvalg, der har ansvaret for forslaget i Europa-Parlamentet, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (ENVI) med Udvalget om Industri, Forskning og Energi (ITRE) og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) som associerede udvalg i overensstemmelse med artikel 57 i Europa-Parlamentets forretningsorden, mens Transport- og Turismeudvalget (TRAN) afgiver udtalelse. Europa-Parlamentet forventes at stemme om sin udtalelse på plenarmødet i februar 2022.

I sine konklusioner af 17. december 2020 om at arbejde hen imod en cirkulær og grøn genopretning glædede Rådet sig over "Kommissionens forslag om en ny lovramme for batterier¹, der tager sigte på en sikker, cirkulær og bæredygtig batteriværdikæde for alle batterier, og vil indføre foranstaltninger med henblik på værdibevarelse og -optimering fra design og produktion helt frem til brug og genbrug, genfremstilling og genanvendelse og, hvor det er relevant, skabe incitamentter til brug af genopladelige batterier".

¹ Dok. 14167/2020.

II. ARBEJDET I RÅDET

Behandlingen af forslaget foregår i Miljøgruppen. Forslaget blev forelagt under det tyske formandskab på den uformelle videokonference i Miljøgruppen den 14. december 2020. Kommissionen forelagde også sit forslag på en samling i Miljørådet den 17. december 2020.

Under det portugisiske formandskab er forslaget indtil videre blevet drøftet på 19 videokonferencer i Miljøgruppen. Det blev også forelagt Gruppen vedrørende Konkurrenceevne og Vækst (industri) den 13. januar 2021.

Konsekvensanalysen blev forelagt af Kommissionen og drøftet på Miljøgruppens videokonference den 7.-8. januar 2021. Ved den lejlighed begyndte analysen af forslaget med kapitel II om bæredygtigheds- og sikkerhedskrav (artikel 6-12, bilag I-V og relevante definitioner), som igen blev drøftet på mødet den 18.-19. januar 2021, samt artikel 71 om proceduren for ændring af begrænsninger for farlige stoffer på grund af dens relevans for kapitlet.

Kapitel III om mærknings- og oplysningskrav (artikel 13, artikel 14, bilag VI og VII og relevante definitioner) blev også behandlet den 19. januar 2021.

Miljøgruppen analyserede kapitel VII om bortskaffelse af batterier (artikel 46-63, bilag XI og XII og relevante definitioner) på møderne den 2., 12., 15. og 19. februar 2021.

Den 2. februar 2021 underrettede Kommissionen også Miljøgruppen om det igangværende arbejde med FN's globale tekniske forskrifter for batteriers holdbarhed i køretøjer.

Bestemmelserne om due diligence i forsyningskæden (artikel 39, artikel 72 og bilag X) blev drøftet den 19. februar og den 1. marts 2021.

Den 1. marts 2021 behandlede Miljøgruppen også retsgrundlaget for forslaget og kapacitetstærsklen på 2 KWh for de krav, der finder anvendelse på traktionsbatterier og genopladelige industribatterier med internt lager, baseret på uofficielle dokumenter fra Kommissionen. Grønne offentlige indkøb (artikel 70) blev også drøftet.

Den 15. marts 2021 behandlede Miljøgruppen kapitel VIII om elektronisk udveksling af oplysninger (artikel 64, artikel 65 og bilag XIII).

Kapitel IV om batteriers overensstemmelse (artikel 15-20 og bilag VIII og IX) og kapitel V om notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer (artikel 21-37) og relevante definitioner blev drøftet den 22. marts 2021.

På mødet den 29. marts 2021 behandlede Miljøgruppen kapitel VI om erhvervsdrivendes forpligtelser ud over forpligtelserne i kapitel VII (artikel 38-45, med undtagelse af den tidligere drøftede artikel 39), kapitel IX om overvågning af EU-markedet, kontrol af batterier, der indføres på EU-markedet, og beskyttelsesprocedurer på EU-plan (artikel 66-69) og kapitel XII om ændringer (artikel 75).

Den 13. april 2021 afsluttede Miljøgruppen førstebehandlingen af artiklerne ved at behandle kapitel I om almindelige bestemmelser (artikel 1-5) og kapitel XIII om afsluttende bestemmelser (artikel 76-79).

Formandskabet mente, at det ville være for tidligt at behandle betragtningerne, før forslagene til affattelse af artiklerne var blevet drøftet.

På den uformelle videokonference mellem miljøministrene den 18. marts 2021 fandt der en orienterende debat sted om den foreslåede forordning med henblik på at udstikke politiske retningslinjer for de videre forhandlinger. Debatten fokuserede på forslagets retsgrundlag og anvendelsesområde, bæredygtigheds- og sikkerhedskravene og bestemmelserne om due diligence i forsyningskæden og bortskaffelse.

Siden afslutningen af førstebehandlingen af artiklerne har de videre drøftelser været styret af formandskabets uofficielle dokumenter, der afspejler ministrenes politiske retningslinjer, de hidtidige drøftelser og yderligere supplerende skriftlige bemærkninger fra medlemsstaterne. Formandskabet har i sine uofficielle dokumenter bestræbt sig på at sammenfatte de vigtigste spørgsmål fra medlemsstaterne, forelægge alternative forslag, hvor det er relevant, på tidspunktet for drøftelserne og identificere spørgsmål om emner, der kræver yderligere feedback fra medlemsstaterne. Medlemsstaterne blev derfor opfordret til at reagere på de fremsatte forslag og/eller fremlægge konkrete forslag til affattelse af de emner, der er identificeret i de uofficielle dokumenter, og af andre emner, som de måtte finde nødvendige at behandle.

Formandskabet har valgt at fokusere på kapitel II om bæredygtigheds- og sikkerhedskrav og på kapitel VII om bortskaffelse af batterier, da de indeholder centrale bestemmelser i forordningsforslaget.

Der blev afsat to møder i Miljøgruppen til formandskabets uofficielle dokument om kapitel II² (den 20.-21. april 2021). Den 21. april 2021 behandlede Miljøgruppen også en mulig tværgående tilgang til batterier til lette transportmidler.

Formandskabets uofficielle dokument om kapitel VII³ blev drøftet på fem møder i Miljøgruppen (den 27.-28. april og den 6., 11. og 20. maj 2021).

Miljøgruppen drøftede yderligere kapitel VII på mødet den 26. maj 2021, hvor Kommissionen redegjorde for forbindelserne mellem artikel 8a i affaldsrammedirektivet og de foreslåede bestemmelser om udvidet producentansvar i henhold til den foreslåede forordning. Formandskabet agter at vende tilbage til dette emne i juni og have en drøftelse om ændring af anvendelsen og genfremstilling af batterier for at få konkret feedback fra medlemsstaterne om det mulige videre forløb. Kommissionen forventes også i juni at fremlægge Det Fælles Forskningscenters undersøgelse af batterier til lette transportmidler for Miljøgruppen, og Rådets Juridiske Tjeneste fremlægger muligvis sin udtalelse om retsgrundlaget for forslaget.

Ud over de mange redegørelser i Miljøgruppen har Kommissionen fremlagt uofficielle dokumenter om "retsgrundlag, valg af retsakt og medlemsstaternes råderum i den nye batterilovgivning"⁴ og om "kapacitetstærsklen på 2 kWh"⁵. Kommissionen har også udarbejdet en "sammenligningstabel over kravene til udvidet producentansvar i affaldsrammedirektivets artikel 8a og forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i batteridirektivet og forslaget til batteriforordning"⁶ og forventes at uddele et uofficielt dokument om ændring af anvendelsen og genfremstilling af batterier med henblik på drøftelserne i Miljøgruppen i juni.

Medlemsstaterne har tilkendegivet, at de tager undersøgelsesforbehold med hensyn til hele eller dele af forslaget og har understreget, at de er nødt til at koordinere deres holdninger mellem flere enheder med ansvar for de spørgsmål, der reguleres ved forslaget. Medlemsstaterne har også anmodet Rådets Juridiske Tjeneste om en udtalelse om retsgrundlaget for forslaget.

² Dokument 4964/2021.

³ Dokument 5372/2021.

⁴ Dokument 2635/2021 REV 1.

⁵ Dokument 2440/2021.

⁶ Dokument 6858/2021.

Under drøftelserne har formandskabet forsøgt at give medlemsstaterne mulighed for at indhente detaljerede præciseringer fra Kommissionen om forslagets fulde omfang på grund af forslagets tekniske kompleksitet, innovative karakter og brede anvendelsesområde. Den grundige analyse af forslaget på ugentlige møder og de opfølgende bemærkninger fra medlemsstaterne har gjort det muligt at identificere de vigtigste spørgsmål, der giver anledning til bekymring, i hvert kapitel i den foreslåede forordning. Desuden har den yderligere detaljerede drøftelse af kapitel II om bæredygtigheds- og sikkerhedskrav og af kapitel VII om bortskaffelse af batterier ført til identificering af spørgsmål, der skal tages op, og mulige veje frem.

III. INDHOLDET AF DRØFTELSENE

På den uformelle videokonference mellem miljøministrene den 18. marts 2021 hilste medlemsstaterne forslaget til forordning om batterier og udtjente batterier velkommen. Ministrene fremhævede forslagets innovative og ambitiøse karakter og betydningen af, at EU har en fremtidssikret retlig ramme for batterier, så dekarboniseringsmålene kan nås, samtidig med at batteriers bæredygtighed sikres gennem hele livscyklussen.

Ministrene fremhævede betydningen af et velfungerende indre marked for batterier, men udtrykte interesse for at undersøge muligheden for at have et dobbelt retsgrundlag (det indre marked og miljø) i betragtning af de miljømæssige mål, der forfølges med den foreslåede forordning.

Med hensyn til forslagets anvendelsesområde opfordrede flere delegationer til at foregribe fastsættelsen af et indsamlingsmål for batterier til lette transportmidler. Med hensyn til bæredygtigheds- og sikkerhedskrav og bestemmelserne om due diligence udtrykte nogle delegationer, samtidig med at de anerkendte betydningen heraf, betænkeligheder med hensyn til de tidsfrister og metoder, som Kommissionen har foreslået, og den mulige administrative byrde. Med hensyn til bortskaffelse satte flere delegationer spørgsmålstejn ved, om det var muligt at nå målene inden for den foreslåede tidsplan.

Drøftelserne i Miljøgruppen har gjort det muligt at analysere forslaget i detaljer og identificere en række spørgsmål, der skal tages op med henblik på at vedtage en generel indstilling. **Formandskabet fremhæver følgende spørgsmål som værende af særlig betydning, dog med forbehold af andre mere tekniske interesseområder og yderligere bidrag fra enkelte medlemsstater:**

Retsgrundlag

Et stort antal medlemsstater satte spørgsmålstegn ved Kommissionens valg af et enkelt retsgrundlag på grundlag af artikel 114 i TEUF og anmodede Rådets Juridiske Tjeneste om en udtalelse herom. Medlemsstaterne udtrykte interesse for at undersøge muligheden for et dobbelt retsgrundlag ved at tilføje artikel 192 i TEUF, da de mente, at miljøhensyn også er kernen i forslaget. Der blev navnlig sat spørgsmålstegn ved henvisningen til artikel 114 i TEUF vedrørende kapitel VII om bortskaffelse af batterier. Det blev fremhævet, at det nuværende batteridirektiv er baseret på et dobbelt retsgrundlag, der svarer til artikel 192 og 114 i TEUF.

Almindelige bestemmelser (kapitel I)

Med hensyn til **definitionerne (artikel 2)** anmodede medlemsstaterne om, at de så vidt muligt tilpasses til definitionerne i allerede eksisterende relevant lovgivning. Nogle medlemsstater satte spørgsmålstegn ved begrundelsen for at identificere minimumsgrænsen på 5 kg i definitionen af bærbart batteri. Medlemsstaterne udtrykte støtte til formandskabets foreslåede ændringer af følgende definitioner: "batteri med internt lager" (nr. 6)), "farlige stoffer" (nr. 41)), "producent" (nr. 37)), "producentansvarsorganisation" (nr. 38)), "genvindingsvirksomhed" (nr. 46)), at "genvindingsniveau" (nr. 48)) udgår, og at have en særskilt "bemyndiget repræsentant" (nr. 53)) for så vidt angår kapitel VII. Desuden fandt medlemsstaterne det nødvendigt at indføre en definition af "genfremstilling".

Nogle medlemsstater anmodede om en forlængelse af fristen for underrettelse af Kommissionen om den **kompetente myndighed (artikel 5)**.

På grund af dens tværgående karakter blev der også sat spørgsmålstegn ved **kapacitetsgrænsen på 2 kWh** for kravene til traktionsbatterier og genopladelige industribatterier med internt lager. Kommissionen fremlagde et uofficielt dokument⁷, der begrundede afgørelsen på grundlag af den cost-benefit-analyse, der blev fremlagt i konsekvensanalysen.

⁷ Dokument 2440/2021.

For så vidt angår tilgangen til **batterier til lette transportmidler** spurgte formandskabet medlemsstaterne, om det ville være nyttigt at henvise til de køretøjskategorier, der er omfattet af forordning (EU) nr. 168/2013. Medlemsstaterne mente imidlertid, at en sådan tilgang ikke vil gøre det muligt at dække alle kategorier af batterier til lette transportmidler. Kommissionen har meddelt, at den har anmodet Det Fælles Forskningscenter (JRC) om at udarbejde en rapport om batterier til lette transportmidler. JFC's rapport forventes at gøre det muligt at indføre en ny mellemkategori for batterier til lette transportmidler samt bedre funderede kapacitets- og vægtgrænser mellem bærbare batterier og batterier til lette transportmidler og mellem batterier til lette transportmidler og traktionsbatterier. Spørgsmålet forventes at blive taget op til yderligere overvejelse, når dokumentet bliver forelagt Miljøgruppen.

Bæredygtigheds- og sikkerhedskrav (kapitel II og artikel 71)

Medlemsstaterne satte spørgsmålstejn ved behovet for og merværdien af nye specifikke bestemmelser om **begrænsninger af farlige stoffer i forbindelse med batterier (artikel 6, bilag I og artikel 71)** i betragtning af de eksisterende procedurer i henhold til REACH-forordningen. Medlemsstaterne udtrykte bekymring over overlappning af eksisterende lovgivning og strukturer. Medlemsstaterne afviste også den manglende mulighed for at indlede proceduren i henhold til artikel 71, hvormed den afviger fra den procedure, der er fastsat i REACH-forordningen. Det blev også nævnt, at det er vigtigt at inddrage affaldseksperter. Der blev også sat spørgsmålstejn ved anvendelsen af en delegeret retsakt til at ændre begrænsningerne i bilag I. Medlemsstaterne fandt det ikke tilstrækkeligt at indføre en ny artikel om høring af Affaldsudvalget, inden Kommissionen anmoder ECHA om at udarbejde et dossier i overensstemmelse med artikel 71. Medlemsstaterne udtrykte i stedet interesse for at undersøge muligheden for at lade artikel 71 udgå og henvise til den etablerede begrænsningsprocedure for ændring af begrænsninger for farlige stoffer i REACH-forordningen .

Kommissionen begrundede behovet for at medtage specifikke bestemmelser i batteriforordningen, idet den pegede på, at REACH-forordningen ikke omfatter affald, at batterier har særlige karakteristika, og at det drejer sig om et mere begrænset antal stoffer. Den forsvarede også behovet for en robust og smidig procedure for ændring af begrænsninger for farlige stoffer og påpegede, at medlemsstaterne, navnlig affaldseksperterne, vil blive hørt forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt, jf. artikel 73, stk. 4.

Der blev givet udtryk for forskellige synspunkter om **kravene til CO₂-fodaftryk (artikel 7, bilag II)** og de foreslåede tidsfrister. Nogle medlemsstater udtrykte støtte til den tilgang, som Kommissionen havde foreslået, men flere medlemsstater gav udtryk for betænkeligheder med hensyn til konsekvenserne for industrien og foretrak længere perioder for tilpasning til kravene, så der bliver tilstrækkelig tid efter vedtagelsen af beregningsmetoden.

Med hensyn til **genvundet indhold (artikel 8)** fandt medlemsstaterne det vanskeligt at vurdere virkningen og gennemførligheden af de minimumsmål, der er fastsat for genvundet kobolt, bly, litium eller nikkel, inden der vedtages en metode til beregning og verifikation heraf, i betragtning af usikkerheden omkring tilgængeligheden af tilstrækkelige mængder genvundne materialer. Kommissionen redegjorde for den foreslåede trinvis tilgang og muligheden for at revidere målene gennem afledt ret for at bevare den foreslåede tidsplan og dermed skabe markedssikkerhed. Nogle medlemsstater støttede længere perioder for tilpasning til kravene og reduktion af den administrative byrde i forbindelse med deres anvendelse. Nogle medlemsstater foreslog at indføre et lukket kredsløbssystem for genvundet indhold, mens andre gav udtryk for forbehold på grund af konsekvenserne for, om det lader sig gøre at nå de foreslåede mål.

Der var generel støtte til fastsættelsen af **krav til ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier (artikel 9 og bilag III)**, selv om der blev udtrykt forskellige holdninger til, hvor lang tid de erhvervsdrivende og myndighederne skal have for at tilpasse sig til dem.

Med hensyn til **krav til ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier og traktionsbatterier (artikel 10 og bilag IV)** satte medlemsstaterne spørgsmålstegn ved anvendelsesområdet, dvs. udelukkelse af batterier fra lette transportmidler. Det blev desuden foreslået, at den delegerede retsakt ikke skal begrænses til de kriterier, der er fastsat i bilag IV, men skal omfatte muligheden for om nødvendigt at revidere kravene. Kommissionen præciserede de indbyrdes forbindelser mellem disse bestemmelser og FN's tekniske forskrifter for batteriers holdbarhed i køretøjer og batterisikkerhed.

Med hensyn til **bærbare batteriers udtagelighed og udskiftelighed (artikel 11)** udtrykte nogle medlemsstater bekymring over mulige smuthuller som følge af nogle af de planlagte undtagelser og fandt det vigtigt at fastsætte den planlagte dato for vedtagelsen af retningslinjer for at fremme en harmoniseret anvendelse af undtagelserne.

Medlemsstaterne satte spørgsmålstegn ved anvendelsesområdet for **artikel 12 og bilag V om sikkerhed for stationære batteribaserede energilagringssystemer** og foreslog at anvende sikkerhedsbestemmelserne i alle faser af batteriets livscyklus. Medlemsstaterne foreslog også at supplere sikkerhedsparametrene i bilag V. Kommissionen anførte, at anvendelsesområdet var baseret på konsekvensanalysen, og bemærkede, at sikkerhedsparametrene for traktionsbatterier var omfattet af EU's rammelovgivning om typegodkendelse af køretøjer, og at sikkerheden i forbindelse med indsamling af batterier blev behandlet i kapitel VII. Kommissionen præciserede også, at sikkerheden af bærbare batterier til almindelig brug er omfattet af direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed.

Medlemsstaterne støttede en række ændringer af teknisk art, som formandskabet foreslog i sit uofficielle dokument⁸.

Mærknings- og oplysningskrav kapitel III

Der var betænkeligheder ved gennemførligheden af de foreslåede frister for ikrafttrædelsen af forpligtelserne vedrørende **mærkning af batterier (artikel 13 og bilag VI)** i betragtning af den korte planlagte tidsramme for vedtagelse af afledt ret. Nogle medlemsstater satte spørgsmålstegn ved relevansen af de oplysninger, der skal medtages i betragtning af den dermed forbundne administrative byrde, mens andre foreslog at medtage yderligere oplysninger såsom batteriers vægt og kemiske sammensætning. Kommissionen tilbød at fremlægge et sammenlignende dokument, der beskriver de forskellige bestemmelser om oplysninger, der bør fremgå af etiketter, QR-koder og digitale pas for batterier. Kommissionen bekræftede, at den manglende henvisning til kviksølv i artikel 13, stk. 4, var en forglemmelse, der skal rettes ved en corrigendum. Med hensyn til **oplysningerne om batteriers sundhedstilstand og forventede levetid (artikel 14 og bilag VII)** anmodede én medlemsstat om, at artiklens anvendelsesområde udvides til også at omfatte batterier til elektroniske produkter. Kommissionen gav en begrundelse for kun at medtage industribatterier og traktionsbatterier, da disse batterier har et muligt andet liv, og det er relevant med oplysninger om deres sundhedstilstand.

⁸ Dokument 4964/2021.

Batteriers overensstemmelse og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer (kapitel IV og V)

Flere medlemsstater tog undersøgelsesforbehold med hensyn til kapitel IV om batteriers overensstemmelse (artikel 15-20 og bilag VIII og IX) og kapitel V om notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer (artikel 21-37), idet de bemærkede, at der stadig var interne høringer i gang. Flere medlemsstater slog til lyd for, at den mekanisme, der er fastsat i de **fælles specifikationer (artikel 16)**, kun anvendes som en nødløsning i ekstraordinære tilfælde eller ved ekstreme forsinkelser, idet de foretrækker at vedtage harmoniserede standarder. Kommissionen bekræftede, at den kun agter at anvende proceduren i ekstraordinære tilfælde, hvor manglende standarder kan bringe gennemførelsen af forordningen i fare, eller som en midlertidig foranstaltning. Med hensyn til kapitel V fremhævede Kommissionen betydningen af bestemmelserne for at styrke overensstemmelsesvurderingsorganers uafhængighed, navnlig med hensyn til krav, der kontrolleres af eksterne enheder, såsom CO₂-fodaftrykket, genvundet indhold og due diligence i forsyningskæden.

Erhvervsdrivendes forpligtelser ud over forpligtelserne i kapitel VII (kapitel VI)

Medlemsstaterne forelagde en række spørgsmål af teknisk karakter. Drøftelserne drejede sig hovedsagelig om bemyndigede repræsentanters forpligtelser (artikel 40), hvor medlemsstaterne fandt det vigtigt at skelne mellem definitionen af bemyndigede repræsentanter og definitionen i WEEE-direktivet. Kommissionen bemærkede, at de bemyndigede repræsentanter ikke tillægges nogen kompetence i henhold til kapitel VII.

Artikel 39 behandles nedenfor i forbindelse med bestemmelserne om due diligence.

Bortskaffelse af batterier (kapitel VII)

Medlemsstaterne fremhævede dette kapitels grundlæggende betydning. De vigtigste spørgsmål, der giver anledning til bekymring, vedrørte forbindelsen til den eksisterende affaldslovgivning, nemlig affaldsrammedirektivet, og behovet for fleksibilitet i forhold til eksisterende og velfungerende producentansvarsordninger, der allerede er gennemført på nationalt plan. Der blev udtrykt forskellige synspunkter om ambitionsniveauet for målene og fristerne for indsamling af udtjente bærbare batterier. Generelt satte medlemsstaterne spørgsmålstegn ved udelukkelsen af batterier til lette transportmidler fra indsamlingsmålene. Der blev anmodet om yderligere præcisering af bestemmelserne om ændring af anvendelsen og genfremstilling af batterier. Desuden gav medlemsstaterne yderligere feedback vedrørende en række spørgsmål af teknisk karakter fundet i formandskabets uofficielle dokument.

For så vidt angår **udvidet producentansvar (artikel 47)** satte medlemsstaterne spørgsmålstejn ved behovet for at indføre specifikke foranstaltninger ud over de krav, der er fastsat i artikel 8 og 8a i affaldsrammedirektivet. De mente, at forordningens tilgang er for præskriptiv, og anmodede om fleksibilitet med hensyn til de særlige karakteristika, som kendetegner de forskellige ordninger, der allerede anvendes og er velfungerende på nationalt plan. Det blev også anset for at være i strid med affaldsrammedirektivets mål om harmonisering af ordninger for udvidet producentansvar på tværs af forskellige affaldsstrømme. Nogle medlemsstater udtrykte interesse for at medtage bestemmelser i forordningen, som supplerer affaldsrammedirektivet. Det blev også foreslået at undersøge muligheden for, at forordningen fastsætter minimumskrav og giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte supplerende bestemmelser. Der blev givet udtryk for de samme bekymringer over **producentregistret (artikel 46)**, idet medlemsstaterne understregede behovet for at tage hensyn til de registreringssystemer, der allerede er indført på nationalt plan, med deres særlige karakteristika. Kommissionen fremhævede betydningen af at fastsætte fælles regler i alle medlemsstater for at fremme batteriers cirkularitet.

For så vidt angår **indsamling af udtjente bærbare batterier (artikel 48 og 55 samt bilag XI)** var der forskellige synspunkter, idet nogle medlemsstater mente, at fristerne er for ambitiøse, og nogle støttede Kommissionens forslag, mens andre gav udtryk for fleksibilitet med hensyn til en eventuel forlængelse af den mellemliggende frist. Kommissionen anerkendte de foreslåede måls ambitiøse karakter, men anså dem for at være opnåelige på grundlag af de erfaringer og værdier, der allerede er indberettet i nogle medlemsstater. Nogle medlemsstater satte spørgsmålstejn ved metoden til beregning af indsamlingsprocenter baseret på batterier, der er tilgængelige på markedet, og udtrykte støtte til en metode baseret på batterier, der kan indsamles, for at tage hensyn til bærbare batteriers stadig længere levetid. Nogle medlemsstater anså også de overlappende forpligtelser for både producenter og medlemsstater for at være problematiske med hensyn til at gennemføre indsamlingen af udtjente batterier og fremhævede betydningen af, at ansvaret for at nå disse mål fastsættes på en klar måde, i betragtning af at retsakten er en forordning. Det blev foreslået at lade artikel 55 udgå, da det var opfattelsen, at producenterne bør være ansvarlige for at nå disse mål. Kommissionen var imod denne udeladelse, idet den mente, at medlemsstaternes forpligtelse er nødvendig for at sikre, at indsamlingsmålene kan håndhæves.

En række medlemsstater anfægtede, at udtjente batterier fra lette transportmidler bør udelukkes fra indsamlingsprocenterne. Kommissionen gentog, at en JRC-undersøgelse om emnet skal afsluttes i løbet af lovgivningsprocessen, hvilket kan danne grundlag for yderligere overvejelser med henblik på at fastsætte et indsamlingsmål for disse batterier.

For så vidt angår **indsamling af udtjente bilbatterier, industribatterier og traktionsbatterier (artikel 49)** anmodede nogle medlemsstater om, at der medtages et udtrykkeligt indsamlingsmål, eller at medlemsstaterne får mulighed for at beslutte at indføre et indsamlingsmål på nationalt plan. Kommissionen mente, at et eksplicit mål for disse typer batterier ikke kan være under 100 %.

Der blev givet feedback om en række spørgsmål af teknisk karakter med henblik på præcisering af **distributørens forpligtelser (artikel 50), slutbrugernes forpligtelser (artikel 51), behandlingsanlægs forpligtelser (artikel 52), offentlige affaldshåndteringsmyndigheder (artikel 53) og frivillige indsamlingssteders deltagelse (artikel 54)**. Nogle medlemsstater mente, at indsamlede batterier kun bør afleveres til producenter eller producentansvarsorganisationer for at sikre, at ordningerne for udvidet producentansvar er bæredygtige. På den anden side fremhævede Kommissionen betydningen af at give nye operatører adgang til genvindingsmarkedet for at bidrage til en øget indsamling af batterier. Medlemsstaterne fremhævede også, at det er vanskeligt at håndhæve forbrugernes forpligtelse til at sortere udtjente batterier.

For så vidt angår **behandling og genvinding (artikel 56 og bilag XII)** fremlagde medlemsstaterne flere forslag til supplerende af bilag XII, del A, vedrørende specifikke forholdsregler og sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med oplagring og behandling af udtjente lithiumbaserede batterier under håndtering, sortering og oplagring.

Under drøftelserne om **genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelsesmål (artikel 57 og bilag XII)** fremhævede medlemsstaterne sammenhængen med bestemmelserne om ændring af anvendelsen og genfremstilling og fandt det nødvendigt at have en klar definition af, hvornår et batteri anses for at indgå i en genvindingsproces. Flere medlemsstater anfægtede, at målene allerede er blevet fastsat, da deres beregningsmetode først vil blive defineret senere, og det blev foreslået at medtage de principper, der bør være retningsgivende for metoden, i forordningen. Desuden mente medlemsstaterne, at genvindingsmålene for 2025 bør være betinget af, at der vedtages en gennemførelsesretsakt, der fastsætter detaljerede regler for beregningen heraf inden den planlagte frist. Det blev også foreslået at tillade bortskaffelse af visse batterier, der ikke bør genvindes (f.eks. batterier, der indeholder kviksølv).

Medlemsstaterne gjorde opmærksom på behovet for at overveje bestemmelserne om **overførsel af udtjente batterier (artikel 58)** i lyset af den forventede revision af forordningen om overførsel af affald. Det blev foreslået at tilføje en henvisning til batterier, der eksporteres med henblik på ændring af anvendelsen og genfremstilling.

Krav vedrørende ændring af anvendelsen og genfremstilling af industribatterier og traktionsbatterier (artikel 59 og bilag VII) blev anset for at være af særlig betydning. Medlemsstaterne insisterede på behovet for at præcisere disse operationers karakter, de registrerings- eller licensprocedurer, som operatørerne bør følge, tidspunktet for affaldsfasens ophør og anmodede om, at der indføres en definition af "genfremstilling". Medlemsstaterne gav udtryk for støtte til de rammer, der er fastsat i forslaget, såsom kravet om, at den ændrede anvendelse og genfremstillingen af batterier skal opfylde alle gældende krav, og bemærkede, at det er afgørende, at det udvidede producentansvar for batterier, der er omfattet af disse operationer, klart placeres. Miljøgruppen forventes at drøfte sagen yderligere med udgangspunkt i et uofficielt dokument, som Kommissionen skal udarbejde.

Medlemsstaterne mente, at oplysningskampagner blandt slutbrugerne bør gøres obligatoriske inden for rammerne af **oplysninger om udtjente batterier (artikel 60)**. Nogle medlemsstater gav udtryk for bekymring over det "synlige gebyr", hvor de omkostninger, der dækkes af producenten, vises særskilt for slutbrugeren på salgsstedet for et nyt batteri, og foreslog at lade denne bestemmelse udgå.

For så vidt angår **rapportering til de kompetente myndigheder (artikel 61)** og **rapportering til Kommissionen (artikel 62)** rejste medlemsstaterne flere spørgsmål, navnlig om gennemførligheden af og ansvaret for rapportering om bærbare batterier, der har forladt en medlemsstats område i det efterfølgende år, og udveksling af oplysninger om affaldshåndteringsoperationer, der finder sted i en anden medlemsstat. Der blev navnlig rejst spørgsmål vedrørende anvendeligheden af medlemsstatens forpligtelse til at rapportere om genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse for batterier, der indsamles på dens område, for så vidt angår medlemsstater, der ikke har batterigenvindingsanlæg. Kommissionen præciserede, at den opfylder de nuværende rapporteringsforpligtelser (afgørelse 2008/763/EF), men anerkendte spørgsmålets kompleksitet og det eventuelle behov for at styrke bestemmelserne for at sikre, at de kompetente myndigheder kan sikre, at den første operatør af genvindingsanlæg opfylder sin forpligtelse. Der blev også givet udtryk for bekymring over fristerne for opfyldelse af rapporteringsforpligtelserne.

Endelig anmodede nogle medlemsstater for så vidt angår **anvendelsen af kapitel VII (artikel 63)** om udsættelse af anvendelsesdatoen for kapitel VII. Kommissionen understreger konsekvenserne af en sådan udsættelse for flere af forordningens bestemmelser.

Ud over ovennævnte spørgsmål støttede medlemsstaterne en række ændringer af teknisk karakter, som formandskabet foreslog i sit uofficielle dokument⁹.

Elektronisk udveksling af oplysninger (kapitel VIII)

Medlemsstaterne hilste generelt kapitlet velkommen. Medlemsstaternes reaktioner fokuserede hovedsagelig på anmodninger om præcisering vedrørende forbindelsen mellem det **elektroniske udvekslingssystem (artikel 64 og bilag XIII) og batteripasset (artikel 65)** i forhold til andre rapporterings- og oplysningsforpligtelser i kapitel III og VII. Kommissionen præciserede, at mens det elektroniske udvekslingssystem vil henvise til batterimodellen, vil batteripasset være et specifikt register for hvert batteri, der indeholder et sæt dynamiske oplysninger ud over dem, der er angivet i bilag XIII. Kommissionen vil udveksle yderligere oplysninger om samspillet mellem de forskellige bestemmelser. Andre spørgsmål, der giver anledning til bekymring, vedrører adgang til de indsamlede oplysninger (navnlig for producentansvarsorganisationer og operatører, der udfører aktiviteter vedrørende reparation, ændring af anvendelsen eller genfremstilling, og for potentielle købere) samt overdragelse af ansvaret for passet afhængigt af batteriets ændrede status.

Overvågning af EU-markedet, kontrol af batterier, der indføres på EU-markedet, og beskyttelsesprocedurer på EU-plan (kapitel IX) og ændringer (kapitel XII)

Nogle medlemsstater tog undersøgelsesforbehold med hensyn til kapitlerne. Medlemsstaternes indlæg var minimale og bestod af anmodninger om præcisering og meget målrettede forslag. Kommissionen fremhævede tilpasningen af bestemmelserne til den "nye" lovgivningsramme for produkter. Det vil være nødvendigt med yderligere overvejelser om kapitlet for at vurdere potentielle spørgsmål, der giver anledning til bekymring.

Grønne offentlige indkøb (artikel 70)

Medlemsstaterne hilste generelt medtagelsen af bestemmelserne om grønne offentlige indkøb i forordningen velkommen. Der blev imidlertid rejst spørgsmål vedrørende opfyldelsen af de forpligtelser, der er omhandlet i artiklen, inden vedtagelsen af de delegerede retsakter, der fastsætter obligatoriske minimumskrav eller -mål for grønne offentlige indkøb. Kommissionen bemærkede, at medlemsstaterne kan opfylde kravene i artikel 7-10.

⁹ Dokument 5372/2021.

Due diligence i forsyningskæden (artikel 39, artikel 72 og bilag X)

Medlemsstaterne anerkendte spørgsmålets betydning, men satte spørgsmålstegn ved sammenhængen med det kommende lovgivningsforslag om bæredygtig virksomhedsledelse og due diligence. Medlemsstaterne gav også udtryk for bekymring over den dermed forbundne administrative byrde, navnlig for SMV'er, og håndhævelsen og verifikationen af værdikæder i tredjelande. Kommissionen anerkendte de administrative procedurer, der er nødvendige for verifikationen, men bemærkede, at det ifølge konsekvensanalysen forventes, at kun store virksomheder ville være omfattet af bestemmelserne. Den understregede også omtalen i betragtning 70 af en eventuel tilpasning af forordningen i lyset af fremtidige lovgivningsændringer.

Under drøftelsen af artikel 4 om bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskrav præciserede Kommissionen, at bestemmelserne om due diligence ikke er medtaget i denne artikel, da de strengt taget ikke er produktkrav, men forpligtelser for de erhvervsdrivende.

Delegerede beføjelser og udvalgsproceduren (kapitel XI)

De delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 73, blev gennemgående drøftet under analysen af de relevante artikler. Medlemsstaterne tog forbehold med hensyn til nogle af de delegerede retsakter, helt specifikt i forbindelse med kapitel II, og i nogle tilfælde foreslog formandskabet at revidere delegationen af beføjelser. Medlemsstaterne gav generelt udtryk for stor bekymring over de foreslåede frister for vedtagelse af flere delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og ikrafttrædelsen af de tilknyttede bestemmelser.

Afsluttende bestemmelser (kapitel XIII)

Medlemsstaterne sætter spørgsmålstegn ved samspillet mellem ophævelse og overgangsbestemmelser i det nuværende batteridirektiv, kravene til udvidet producentansvar i affaldsrammedirektivet og forslaget til forordning.

Anvendelsesdatoen for forordningen (januar 2022) blev anset for at være urealistisk, navnlig i betragtning af kompleksiteten af forhandlingerne om forordningen, og medlemsstaterne anmodede om udsættelse heraf.

IV. KONKLUSION

I henhold til det portugisiske formandskabs nuværende planlægning vil Miljøgruppen inden udgangen af juni have holdt 21 uformelle videokonferencer om batteriforordningen.

Formandskabet mener, at den grundige analyse af forslaget har givet en præcisering af dets fulde omfang og gjort det muligt at identificere de vigtigste spørgsmål, der giver anledning til bekymring for medlemsstaterne, hvilket gør det muligt at strømline det fremtidige arbejde, der er nødvendigt for at vedtage en generel indstilling.

På grundlag af de hidtidige drøftelser og uden at foregribe det yderligere arbejde, der er nødvendigt med hensyn til de spørgsmål, der er beskrevet i afsnit III, identificerer formandskabet følgende centrale spørgsmål, der kræver yderligere arbejde, ud fra et politisk og juridisk synspunkt:

- retsgrundlaget
- den tilgang, der skal følges med hensyn til batterier til lette transportmidler
- proceduren for ændring af begrænsninger for farlige stoffer
- de foreslåede frister for bæredygtigheds- og sikkerhedskravene i forbindelse med det omfattende arbejde, der er nødvendigt med hensyn til afledt ret
- sammenhængen med den eksisterende affaldslovgivning og fleksibilitetsniveauet for medlemsstaterne med hensyn til udvidet producentansvar for batterier
- indsamlingsmålenes ambitionsniveau
- bestemmelserne om due diligence i lyset af det kommende lovgivningsforslag om bæredygtig virksomhedsledelse og due diligence.

Det portugisiske formandskab er fast besluttet på at arbejde tæt sammen med det kommende slovenske formandskab for at lette videreførelsen af drøftelserne i Miljøgruppen og sikre gnidningsløse fremskridt i sagen i Rådet. Med henblik herpå agter formandskabet at arbejde hen imod et kompromisforslag til kapitel II og kapitel VII inden udgangen af dette halvår.

Formandskabet sætter stor pris på Kommissionens fremragende samarbejde med Miljøgruppen og detaljerede forklaringer og uofficielle dokumenter, som den har fremlagt, samt på medlemsstaternes engagement og værdifulde bidrag på de ugentlige møder og de yderligere omfattende skriftlige bemærkninger, de har fremsat.

Coreper opfordres til at notere sig denne situationsrapport fra formandskabet med henblik på forelæggelse heraf for Miljørådet på samlingen den 10. juni 2021.